

N:o 160.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 maj 1903.

— — — — Andra Kammaren den 22 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående antecknande i prästbetyg af vitsord om kristendomskunskap.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 27.)

(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 38.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har af enskild motionär påkallats en ompröfning, huruvida det kunde vara af vikt, att vitsord om kristendomskunskap fortfarande förekomme i prästbetyg. Om så befunnes vara fallet, borde, enligt motionärens förmenande, föreskrift meddelas om sättet för nämnda vitsords antecknande, men i motsatt fall borde det förklaras, att sådant vitsord icke vidare skulle i prästbetyg förekomma.

Motionärens framställning i detta ämne är förnämligast grundad på den omständigheten, att prästbetyg för personer, som ej äro konfirmerade inom svenska kyrkan, men likväl måhända äga god kristendomskunskap, i enlighet med gällande föreskrifter icke innehålla något vitsord om kristendomskunskap.

Vitsord om kristendomskunskap kan stundom hafva en viss kyrklig

betydelse såsom varande af behovet påkalladt vid den enskilda själavården. Men därjämte är detsamma under bestående förhållanden af särskild vikt i judiciellt hänseende, nämligen då vittnesmål skall afläggas af en för domstolen okänd person. I de uppgifter, som enligt kungörelsen den 30 mars 1901 skola af prästerskapet meddelas angående häktades lefnadsomständigheter, skall ock, jämlikt fastställt formulär, vitsord om kristendomskunskap upptagas. Då ett vitsord om kristendomskunskap alltså vid vissa tillfällen är af vikt, har Riksdagen ansett sig ej böra ifrågasätta uteslutande af rubriken »kristendomskunskap» ur de få formulär, i hvilka denna rubrik ännu förekommer.

Motionären har ej heller bestämt förnekat önskvärdheten af att ifrågasätta vitsord kvarstode. Men om det befunnes vara af någon vikt, att prästbetyg innehölle ett dylikt vitsord, borde enligt motionärens åsikt i de icke konfirmerades prästbetyg under rubriken kristendomskunskap antecknas det betyg, vederbörande vid afgang från folkskola eller från viss klass af allmänt eller enskildt läroverk eller seminarium erhållit.

Af flere skäl anser sig likväl Riksdagen icke kunna i allmänhet förorda ett obligatoriskt införande i församlingsboken och flyttningsbetygen af andra vitsord om kristendomskunskap än dem, som tillkomma på sätt nu är föreskrifvet. Däremot anser Riksdagen, att rättighet kunde medgifvas för den, som det önskar, att vid uppvisandet af det betyg han erhållit vid afgang från folkskola eller annan undervisningsanstalt få däri förekommande vitsord om kristendomskunskap antecknad i kolumn 14 af församlingsboken med hänvisning till det undervisningsstadium, vitsordet gäller.

Det finnes emellertid en grupp af okonfirmerade, i fråga om hvilken Riksdagen särskildt anser, att närmare bestämmelser böra meddelas om anteckning i församlingsbok och prästbetyg af deras vitsord i kristendomskunskap. Denna grupp utgöres af sådana, som väl genomgått konfirmationsskolan, så att de af prästerskapet förklarats berättigade till konfirmation, men som ej velat deltaga i själva konfirmationsakten. I gällande förordning lämnas ingen anvisning om anteckning i församlingsboken och i prästbetygen af det vitsord i kristendomskunskap, som dessa erhållit vid avslutad konfirmationsundervisning, och dock har ett sådant vitsord för dem blifvit af särskild vikt genom lagen af den 13 maj 1898, som ger dem rättighet till kyrklig vigsel, ifall de åtnjutit konfirmationsundervisning af präst inom kyrkan och af denne funnits beredda att efter undergången konfirmation få tillträde till Herrens heliga nattvard.

Riksdagen, som anser med billighet och rättvisa öfverensstämmande, att för dessa okonfirmerade de vitsord i kristendomskunskap, som de erhållit i konfirmationsskolan, införas i församlingsboken och prästbetygen, anhåller, med anledning af ifrågavarande motion, det täcktes Eders Kungl. Maj:t taga i öfvervägande, huruvida och i hvad mån förändrade bestämmelser beträffande sättet för antecknandet i prästbetyg af vitsord om kristendomskunskap kunna vara af nöden.

Stockholm den 22 maj 1903.

Med undersåtlig vörndnad.
